Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 14. februarja 2012*

„Državne pomoči — Pomoč za prestrukturiranje proizvajalcu bele tehnike, ki jo je priglasila Francoska republika — Odločba, s katero je bila pomoč pod določenimi pogoji razglašena za združljivo s skupnim trgom — Očitne napake pri presoji — Smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah“

V združenih zadevah T-115/09 in T-116/09,

Electrolux AB s sedežem v Stockholmu (Švedska), ki jo zastopata F. Wijckmans in H. Burez, odvetnika,

tožeča stranka v zadevi T-115/09,

Whirlpool Europe BV s sedežem v Bredi (Nizozemska), ki sta jo sprva zastopala F. Tuytschaever in B. Bellen, nato H. Burez in F. Wijckmans, odvetniki,

tožeča stranka v zadevi T-116/09,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata L. Flynn in C. Giolito, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Francoske republike, ki sta jo sprva zastopala G. de Bergues in A.-L. Vendrolini, nato G. de Bergues in J. Gstalter, zastopniki,

in

Fagor France SA s sedežem v Rueil-Malmaisonu (Francija), ki jo zastopata J. Derenne in A. Müller-Rappard, odvetnika,

intervenientki,

zaradi razglasitve ničnosti Odločbe Komisije 2009/485/ES z dne 21. oktobra 2008 o državni pomoči C 44/07 (ex N 460/07) ki jo Francija namerava izvajati za podjetje FagorBrandt (UL 2009, L 160, str. 11),

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, K. Jürimäe (poročevalka), sodnica, in M. van der Woude, sodnik,

sodna tajnica: V. Nagy, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. junija 2011

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka v zadevi T-115/09, družba Electrolux AB, in tožeča stranka v zadevi T-116/09, družba Whirlpool Europe BV (v nadaljevanju: Whirlpool), sta dejavni v sektorju proizvodnje in trženja bele tehnike. Družbi Electrolux in Whirlpool (v nadaljevanju: skupaj: tožeči stranki) sta konkurentki družbe Fagor France SA (v nadaljevanju: FagorBrandt).

2 Komisija Evropskih skupnosti je 21. oktobra 2008 sprejela Odločbo 2009/485/ES o državni pomoči C 44/07 (ex N 460/07), ki jo je Francija nameravala izvajati za podjetje FagorBrandt (UL 2009, L 160, str. 11, v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

3 Izpodbijana odločba ima sedem delov. V prvem delu z naslovom „Postopek“ Komisija najprej opozarja, da ji je Francija z dopisom z dne 6. avgusta 2007 priglasila pomoč za prestrukturiranje za družbo FagorBrandt (v nadaljevanju: zadevna pomoč). Komisija dalje navaja, da je 10. oktobra 2007 Francosko republiko obvestila, da bo sprožila postopek iz člena 88(2) ES. Odločitev o sprožitvi postopka (v nadaljevanju: odločitev o sprožitvi postopka) je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2007, C 275, str. 18), pri čemer so bile zadevne stranke pozvane k predložitvi pripomb glede zadevne pomoči. Poleg pripomb družbe FagorBrandt je Komisija prejela pripombe dveh njenih konkurentov, in sicer družbe Electrolux in podjetja, ki ni želelo, da se razkrije njegova identiteta (v nadaljevanju: drugi pritožnik) (točke od 1 do 5 obrazložitve izpodbijane odločbe).

4 V drugem delu izpodbijane odločbe, naslovljenem „Opis“, Komisija zlasti ugotavlja, da je zadevna pomoč pomoč za prestrukturiranje v znesku 31 milijonov EUR in da jo bo dodelilo francosko ministrstvo za gospodarstvo, finance in zaposlovanje. Navaja tudi, da je družba FagorBrandt v posredni lasti zadruge španskega prava Fagor Electrodomésticos S. Coop. (v nadaljevanju: Fagor), ki je članica zadružne zveze Mondragón Corporación Cooperativa. Po mnenju Komisije je družba FagorBrandt leta 2007 ustvarila promet v višini 903 milijonov EUR in je prisotna na področju treh velikih družin proizvodov sektorja bele tehnike, in sicer aparatov za pranje, hlajenje in kuhanje (točke od 6 do 9 obrazložitve izpodbijane odločbe).

5 V tretjem delu izpodbijane odločbe, naslovljenem „Razlogi za sprožitev postopka“, Komisija navaja pet razlogov, zaradi katerih je sprejela odločitev o sprožitvi postopka. Prvič, menila je, da je lahko podano tveganje za obid prepovedi dodelitve pomoči za prestrukturiranje novoustanovljenim podjetjem iz točke 12 Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 2004, C 244, str. 2, v nadaljevanju: Smernice), glede na dejstvo, da je bila družba FagorBrandt ustanovljena januarja 2002. Drugič, obstajalo naj bi tveganje za obid obveznosti vračila pomoči, ki jo je družba FagorBrandt pridobila iz naslova davčne oprostitve za dohodke pravnih oseb, do katere je bila upravičena na podlagi člena 44f francoskega splošnega davčnega zakonika (v nadaljevanju: pomoč iz naslova člena 44f) in za katero je Komisija z Odločbo 2004/343/ES z dne 16. decembra 2003 o shemi pomoči, ki jo Francija izvaja v zvezi s prevzemi podjetij v težavah (UL 2004, L 108, str. 38) odredila

vračilo. Tretjič, Komisija je izrazila dvome o dolgoročni sposobnosti preživetja družbe. V zvezi s tem je želela pojasnila glede predvidenega 20-odstotnega povečanja prometa družbe FagorBrandt v letu 2007 glede na leto 2006. Poleg tega je Komisija od družbe FagorBrandt zahtevala pojasnila, kako bo vrnila nezdružljivo pomoč, ki jo je dobila njena italijanska hčerinska družba FagorBrandt Italia (v nadaljevanju: nezdružljiva italijanska pomoč). Četrtič, Komisija dvomi tudi glede zadostnosti izravnalnih ukrepov, ki se izvajajo v okviru načrta prestrukturiranja. Petič, Komisija je izrazila dvome o tem, da bi lahko lastni prispevek družbe FagorBrandt izpolnil pogoje iz točk 43 in 44 Smernic. V zvezi s tem navaja, da francoski organi v stroške prestrukturiranja niso vključili vračila pomoči iz naslova člena 44f. Poleg tega naj francoski organi ne bi pojasnili izvora nekaterih zneskov, ki se štejejo za lastni prispevek družbe FagorBrandt (točke od 11 do 16 obrazložitve izpodbijane odločbe).

6 V četrtem in petem delu izpodbijane odločbe, ki sta naslovljena „Pripombe zainteresiranih strank“ in „Stališča Francije“, Komisija navaja razloge, zaradi katerih družba Electrolux in drugi pritožnik menita, da pogoji iz Smernic v tem primeru niso izpolnjeni, zlasti zato ne, ker naj bi zadevna pomoč izkrivljala konkurenco in naj ne bi bila omejena na minimum ter naj bi služila za obid obveznosti vračila prejšnjih pomoči, ki jih je Komisija razglasila za nezakonite. Po drugi strani pa je Komisija navedla, da sta Francoska republika in družba FagorBrandt zatrjevali, da ta družba izpolnjuje vse pogoje, ki jih za dodelitev zadevne pomoči določajo Smernice (točke od 17 do 33 obrazložitve izpodbijane odločbe).

7 V šestem delu izpodbijane odločbe, naslovljenem „Ocena pomoči“, Komisija ugotavlja, prvič, da nobena od strank ni izpodbijala, da je zadevna pomoč državna pomoč v smislu člena 87(1) ES (točka 34 obrazložitve izpodbijane odločbe).

8 Drugič, Komisija ocenjuje, da je mogoče zadevno pomoč presojati le glede na Smernice, česar niti Francoska republika niti zadevne stranke v upravnem postopku niso izpodbijale (točki 35 in 36 obrazložitve izpodbijane odločbe).

9 Tretjič, Komisija je preizkusila upravičenost družbe FagorBrandt do pomoči za prestrukturiranje glede na določbe Smernic. V tem okviru je ocenila, da družba FagorBrandt izpolnjuje pogoje iz točk 11 in 13 Smernic, ker so njene finančne težave postale prevelike, da bi jih lahko financirala Fagor. Poleg tega naj bi bilo iz finančne analize družbe FagorBrandt, ki je bila ustanovljena januarja 2002, razvidno, da je v prvih treh letih obstoja ni bilo mogoče šteti za podjetje v težavah (točke od 37 do 43 obrazložitve izpodbijane odločbe).

10 Četrtič, Komisija navaja, da finančne težave družbe FagorBrandt v prvi vrsti niso posledica vračila pomoči iz naslova člena 44f in da zato lahko to podjetje prejme pomoči za prestrukturiranje. Po drugi strani pa ugotavlja, da v skladu s sodbo Sodišča z dne 15. maja 1997 v zadevi TWD proti Komisiji (C-355/95 P, Recueil, str. I-2549, v nadaljevanju: sodba Deggendorf, točki 25 in 26) nič ne nasprotuje temu, da se dodelitev zadevne pomoči zadrži, dokler ne bo vrnjena pomoč iz naslova člena 44f (točke od 44 do 50 obrazložitve izpodbijane odločbe).

11 Petič, Komisija obravnava načrt prestrukturiranja in ugotavlja, da ta omogoča obnovitev dolgoročne sposobnosti preživetja. V tem okviru zlasti poudarja, da se je promet družbe FagorBrandt v letu 2007 povečal, sicer ne za 20 %, kot je ta predvidevala v načrtu prestrukturiranja, temveč za 16 %. Po drugi strani Komisija glede dejstva, da v načrtu prestrukturiranja ni navedeno, kako namerava družba FagorBrandt vrniti nezdružljivo italijansko pomoč, navaja, da so francoski organi pojasnili, da vračilo te pomoči ne bo vplivalo na finančni položaj skupine, pri čemer so v bistvu poudarili, da bo vračilo te pomoči zelo verjetno znašalo manj kot milijon EUR. Komisija glede tega ob zavrnitvi trditev, ki jih je drugi pritožnik navajal v upravnem postopku, meni, da dodatni izravnalni ukrepi, ki jih je Francoska republika predlagala po sprejetju odločitve o sprožitvi postopka, ne bodo onemogočili tega, da bo družba FagorBrandt spet sposobna preživeti, čeprav bodo ti ukrepi to otežili (točke od 51 do 71 obrazložitve izpodbijane odločbe).

12 Šestič, Komisija v bistvu navaja, da čeprav zadevna pomoč povzroča izkrivljanje konkurence, pa različni dejavniki omejujejo negativne posledice tega izkrivljanja. Najprej, FagorBrandt ima v Evropi največ 5-odstotni tržni delež. Tržna deleža Fagor in družbe FagorBrandt naj bi skupaj v Evropi znašala največ 8 %. Poleg tega imajo štirje njeni konkurenti 10-odstotne ali večje tržne deleže. Dalje, zadevna pomoč predstavlja manj kot 4 % evropskega prometa družbe FagorBrandt. Komisija navaja, da so ob upoštevanju dejstva, da bo zadevna pomoč imela negativne učinke za pogoje trgovanja med državami članicami, potrebni dejanski, nezanemarljivi, vendar glede obsega omejeni izravnalni ukrepi. V zvezi s tem Komisija meni, da ukrepa zaprtja tovarn na dveh krajih v Franciji ni mogoče šteti za izravnalne ukrepe. Nasprotno pa je po mnenju Komisije prodajo hčerinske družbe FagorBrandt, Brandt Components, marca 2004 mogoče šteti za izravnalni ukrep. Vendar ker je zgolj ta ukrep štela za nezadosten, Komisija navaja, da je treba preučiti dodatne izravnalne ukrepe, ki jih predlagajo francoski organi. Meni, da je petletna ustavitev trženja proizvodov hladilne tehnike, kuhalnih aparatov in pomivalnih strojev znamke Vedette ustreznejša kot prodaja te znamke. Glede tega ugotavlja, da petletna ustavitev trženja omenjenih proizvodov in prodaja njene hčerinske družbe Brandt Components omogočata, da ne pride do pretiranega izkrivljanja konkurence v smislu točk od 38 do 40 Smernic (točke od 72 do 95 obrazložitve izpodbijane odločbe).

13 Sedmič, glede obveznosti iz točk od 43 do 45 Smernic, da se znesek in intenzivnost pomoči omejita na minimum Komisija opozarja, da je glede tega v točki 44 obrazložitve odločitve o sprožitvi postopka navedla dva pomisleka. Francoski organi naj bi ta pomisleka odpravili v pripombah v odgovor na odločitev o sprožitvi postopka. Po eni strani naj bi lastni prispevek prejemnika zadevne pomoči obsegal bančna posojila, pridobljena na trgu v znesku med 30 in 35 milijonov EUR, za katera naj bi zavarovanje predstavljale zaloge končnih proizvodov. Po drugi strani naj bi bilo vračilo pomoči iz naslova člena 44f, ki naj bi skupaj z obrestmi predstavljalo znesek med 25 in 30 milijonov EUR, upoštevano v načrtu prestrukturiranja. Čeprav je vračilo pomoči skupaj z obrestmi bilo upoštevano kot strošek prestrukturiranja, naj to ne bi zmanjšalo lastnega prispevka upravičenca, in sicer nad 50-odstotnim pragom, ki se zahteva v točki 44 Smernic. Komisija tudi ocenjuje, da bo po dodelitvi zadevne pomoči in po zaključku prestrukturiranja skupina še vedno znatno zadolžena (točke od 96 do 104 obrazložitve izpodbijane odločbe).

14 V sedmem delu izpodbijane odločbe, naslovljenem „Sklepne ugotovitve“, Komisija meni, da se pomoč pod določenimi pogoji lahko razglasi za združljivo s skupnim trgom.

15 Izrek izpodbijane odločbe se glasi:

„Člen 1

Pomoč Francije za FagorBrandt v znesku 31 milijonov EUR je pod pogoji iz člena 2 združljiva s skupnim trgom.

Člen 2

1. Francoski organi morajo začasno odložiti izplačilo pomoči iz člena 1 te odločbe podjetju FagorBrandt, dokler se od njega dejansko ne izterja nezdružljiva pomoč, na katero se nanaša Odločba 2004/343/ES.

2. Načrt prestrukturiranja za FagorBrandt, ki ga je Francija poslala Komisiji 6. avgusta 200[7], se izvede v celoti.

3. FagorBrandt ustavi trženje proizvodov hladilne tehnike, kuhalnih aparatov in pomivalnih strojev blagovne znamke Vedette za petletno obdobje, ki se začne najpozneje sedem mesecev po uradnem obvestilu o tej odločbi.

4. Da se zagotovi nadzor nad izvajanjem pogojev iz odstavkov od 1 do 3 tega člena, mora Francija z letnimi poročili obveščati Komisijo o napredku pri prestrukturiranju podjetja FagorBrandt, izterjavi nezdružljive pomoči iz odstavka 1 in izvajanju izravnalnih ukrepov.

Člen 3

Francija v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tej odločbi obvesti Komisijo o ukrepih, sprejetih za izvajanje odločbe.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Francosko republiko.“

Postopek in predlogi strank

16 Tožeči stranki sta 24. marca 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili ničnostni tožbi zoper izpodbijano odločbo v zadevi T-115/09 oziroma T-116/09.

17 Z dopisi, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 30. junija 2009, sta tožeči stranki predlagali, naj se Komisiji v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča odredi predložitev devetih dokumentov, na katere se sklicuje v svojem odgovoru na tožbi v zadevah T-115/09 in T-116/09.

18 Z dopisi, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 9. julija 2009, sta Francoska republika in družba FagorBrandt vložili predlog za intervencijo v podporo predlogom Komisije v zadevah T-115/09 in T-116/09.

19 Z dopisi, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 27. julija 2009, je Komisija predložila stališča glede predloga tožečih strank za odreditev predložitve dokumentov, ki je omenjen v točki 17 zgoraj, v katerih je tej predložitvi nasprotovala.

20 Z dopisi, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 24. avgusta 2009, je družba Electrolux v stališčih glede predlogov za intervencijo, omenjenih v točki 18 zgoraj, od Splošnega sodišča zahtevala zaupno obravnavo nekaterih številčnih podatkov iz priloge 15 svoje tožbe v razmerju do družbe FagorBrandt in Francoske republike, ker naj bi v bistvu šlo za nejavne informacije, ki so zanjo strateškega pomena.

21 S sklepoma z dne 22. septembra 2009 je predsednik drugega senata Splošnega sodišča ugodil predlogom za intervencijo Francoske republike in družbe FagorBrandt v zadevah T-115/09 in T-116/09. V teh sklepih je odločil, da imata Francoska republika in družba FagorBrandt, zato ker sta predloga vložili po izteku šesttedenskega roka iz člena 115(1) Poslovnika, pravice, ki so določene v členu 116(6) Poslovnika.

22 Z dopisi, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 30. septembra 2009, je družba FagorBrandt od Splošnega sodišča zahtevala vpogled v spisa zadev T-115/09 in T-116/09 ter pridobitev kopij ali povzetkov dokumentov v teh spisih, razen dokumentov, za katere bi bila odobrena zaupna obravnava.

23 S sklepom z dne 7. oktobra 2009 je predsednik drugega senata Splošnega sodišča odločil, da zahtevam, navedenim v točki 22 zgoraj, v skladu s členom 116(6) Poslovnika ne ugodi.

24 Z dopisi, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 1. junija 2010, sta tožeči stranki navajali novo dejstvo, ki je zadevalo obvestilo Komisije za medije z dne 5. maja 2010, v katerem je ta med drugim navedla, da ni prejela „zadostnih dokazov“ za ugotovitev, da je družba FagorBrandt do tega datuma vrnila pomoč iz naslova člena 44f. Komisija je stališča glede teh dopisov predložila 22. junija 2010.

25 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila in je bil sodnik poročevalec premeščen v četrti senat, je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.

26 S sklepom predsednika četrtega senata Splošnega sodišča z dne 5. maja 2011 sta bili zadevi T-115/09 in T-116/09 združeni za ustni postopek ter izdajo skupne sodbe v skladu s členom 50 Poslovnika Splošnega sodišča. Poleg tega je bilo ugodeno zahtevi za zaupno obravnavo nekaterih dokumentov v razmerju do družbe Whirlpool, ki jo je vložila družba Electrolux.

27 Splošno sodišče (četrti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca sklenilo začeti ustni postopek in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64 Poslovnika Splošnega sodišča, strankam pisno zastavilo vprašanja in od Komisije zahtevalo, naj predloži nekatere dokumente. Stranke so ravnale v skladu z zahtevami sodišča v za to določenem roku.

28 Stranke so na obravnavi 29. junija 2011 ustno podale navedbe in odgovore na vprašanja Splošnega sodišča.

29 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— izpodbijano odločbo razglasi za ničnо;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

30 Komisija ob podpori Francoske republike in družbe FagorBrandt Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbi zavrne kot neutemeljeni;

— tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

31 V utemeljitev tožb tožeči stranki uveljavljata dva razloga.

32 V okviru prvega tožbenega razloga tožeči stranki v bistvu zatrjujeta, da pogoji za razglasitev združljivosti pomoči za prestrukturiranje s skupnim trgom v tem primeru niso izpolnjeni. Ta tožbeni razlog razdelita na osem delov. Po njunem mnenju niso spoštovani, prvič, načelo prepovedi ponovne dodelitve, kot je določeno v točkah 5 in od 72 do 77 Smernic, po katerem v bistvu pomoč za prestrukturiranje ne sme biti dodeljena še deset let po dodelitvi take pomoči; drugič, pogoj, da glede na točko 8 Smernic pomoč za prestrukturiranje ne sme služiti za umetno ohranjanje podjetja pri življenju v sektorju s strukturno presežno zmogljivostjo; tretjič, pogoj iz točke 23 Smernic, da mora Komisija v okviru presoje dodelitve pomoči za prestrukturiranje upoštevati prejšnje pomoči, ki so bile nezakonito dodeljene in niso bile izterjane; četrtič, pogoj iz točke 33 Smernic, in sicer, da mora biti prejemnik pomoči za prestrukturiranje podjetje v težavah; petič, pogoj iz točke 12 Smernic, in sicer, da prejemnik pomoči ne more biti novoustanovljeno podjetje; šestič, pogoj iz točk 34 in 35 Smernic, da mora načrt prestrukturiranja obnoviti dolgoročno sposobnost preživetja prejemnika pomoči; sedmič, pogoja iz točk od 38 do 40 Smernic, da morajo biti izravnalni ukrepi sorazmerni glede na

izkrivljanje konkurence, ki je posledica zadevne pomoči; osmič, pogoj iz točke 43 Smernic, da mora biti pomoč za prestrukturiranje omejena na minimum in da mora skupina, katere članica je družba FagorBrandt, dati dejanski prispevek.

33 V okviru drugega tožbenega razloga tožeči stranki v bistvu zatrjujeta, da Komisija, kar zadeva izpodbijano odločbo, v več pogledih ni izpolnila obveznosti obrazložitve iz člena 253 ES. Ta tožbeni razlog delita na tri dele. Prvič, po mnenju družbe Electrolux Komisija ni obravnavala vprašanja obstoja strukturnih presežnih zmogljivosti na trgu, čeprav jo je družba Electrolux v upravnem postopku obvestila o obstoju take presežne zmogljivosti. Po mnenju družbe Whirlpool pa bi morala Komisija navesti razloge, zaradi katerih je ocenila, da ni treba zmanjšati izkrivljanja konkurence v drugih državah članicah kot Franciji. Drugič, tožeči stranki ocenjujeta, da Komisija ni navedla razlogov, zaradi katerih je ocenila, da je prispevek skupine, katere članica je družba FagorBrandt, zadosten, ker je največji mogoč. Tretjič, tožeči stranki ocenjujeta, da bi Komisija morala v izpodbijani odločbi navesti razloge, iz katerih ni bilo treba presojati vpliva vračila pomoči iz naslova člena 44f na obnovitev dolgoročne sposobnosti preživetja družbe FagorBrandt.

34 Komisija ob podpori Francoske republike in družbe FagorBrandt tema tožbenima razlogoma nasprotuje.

35 Splošno sodišče meni, da je primerno poudariti, da ni sporno, kot je Komisija ocenila v točki 36 obrazložitve izpodbijane odločbe, da je treba združljivost pomoči za prestrukturiranje s skupnim trgom presojati z vidika člena 87(3)(c) ES. V zvezi s tem bo Splošno sodišče najprej opredelilo pravni okvir glede diskrecijske pravice Komisije, kar zadeva presojo združljivosti pomoči za prestrukturiranje s skupnim trgom, in svojo pristojnost nadzora, ki jo ima na tem področju. Potem bo obravnavalo razloge tožečih strank, ki so bili navajani v okviru sedmega dela prvega tožbenega razloga.

Upoštevni pravni okvir glede nadzora nad dodeljevanjem pomoči za prestrukturiranje

36 Prvič, v skladu s členom 87(3)(c) ES se za združljivo s skupnim trgom lahko šteje pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar taka pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi.

37 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da Komisija pri izvajanju člena 87(3)(c) ES uživa široko diskrecijsko pravico, katere izvrševanje zajema kompleksne ocene ekonomske in socialne narave, ki jih je treba opraviti v kontekstu Skupnosti. (sodbi Sodišča z dne 24. februarja 1987 v zadevi Deufil proti Komisiji, 310/85, Recueil, str. 901, točka 18, in z dne 29. aprila 2004 v zadevi Italija proti Komisiji, C-372/97, Recueil, str. I-3679, točka 83; sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2005 v zadevi Corsica Ferries France proti Komisiji, T-349/03, ZOdl., str. II-2197, točka 137).

38 Poleg tega si lahko Komisija naloži usmeritve glede izvrševanja svoje diskrecijske pravice s sprejetjem aktov, kot so smernice glede podjetij v težavah, če taki akti vsebujejo pravila, ki določajo usmeritev, ki ji mora ta institucija slediti, in ne odstopajo od določb Pogodbe (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 30. januarja 2002 v zadevi Keller in Keller Meccanica proti Komisiji, T-35/99, Recueil, str. II-261, točka 77 in navedena sodna praksa).

39 V tem okviru je treba glede pojma pomoč za prestrukturiranje poudariti, da je v bistvu iz točk 16 in 17 Smernic razvidno, da Komisija meni, da je namen take pomoči, za razliko od pomoči za reševanje, ki predstavlja začasno pomoč namenjeno izvedbi nujnih ukrepov, obnovitev dolgoročne sposobnosti preživetja podjetja.

40 Drugič, v skladu z ustaljeno sodno prakso je sodni nadzor nad izvajanjem diskrecijske pravice, ki jo ima Komisija pri izvajanju člena 87(3)(c) ES, omejen na preverjanje upoštevanja postopkovnih pravil in pravil obrazložitve, pravilnosti dejstev ter neobstoja zmotne uporabe prava, očitne napake pri presoji dejstev ali zlorabe pooblastil (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 13. februarja 2003 v zadevi

Španija proti Komisiji, C-409/00, Recueil, str. I-1487, točka 93, in zgoraj v točki 37 navedeno sodbo Corsica Ferries France proti Komisiji, točka 138 in navedena sodna praksa). Po drugi strani pa Splošno sodišče ne sme s svojo ekonomsko presojo nadomestiti presoje avtorja odločbe (sodba Splošnega sodišča z dne 25. junija 1998 v združenih zadevah British Airways in drugi proti Komisiji, T-371/94 in T-394/94, Recueil, str. II-2405, točka 79, in zgoraj v točki 37 navedena sodba Corsica Ferries France proti Komisiji, točka 138).

41 Poleg tega mora Splošno sodišče tudi preveriti, ali so bile zahteve, ki si jih je Komisija sama naložila v teh smernicah, spoštovane (glej v tem smislu zgoraj v točki 38 navedeno sodbo Keller in Keller Meccanica proti Komisiji, točka 77 in navedena sodna praksa).

42 Po drugi strani pa sodišče Unije ne sme namesto Komisije izvesti preizkusa, ki ga ta ni nikoli opravila, in nato domnevati o zaključkih, do katerih bi prišla na podlagi njega (sodba Splošnega sodišča z dne 1. julija 2008 v zadevi Deutsche Post proti Komisiji, T-266/02, ZOdl., str. II-1233, točka 95; glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 16. septembra 2004 v zadevi Valmont proti Komisiji, T-274/01, ZOdl., str. II-3145, točka 136).

43 To tožbo je treba obravnavati ob upoštevanju teh načel.

Sedmi del prvega tožbenega razloga: kršitev točk od 38 do 40 Smernic, ker sprejeti izravnalni ukrepi niso sorazmerni glede na izkrivljanje konkurence, ki je posledica zadevne pomoči

44 Glede sprejetja izravnalnih ukrepov v okviru dodelitve pomoči za prestrukturiranje je treba poudariti, da je cilj točk od 38 do 40 Smernic „preprečevanje čezmernega izkrivljanja konkurence“. Na podlagi teh določb, in kot v svojih pisanjih navaja tudi sama Komisija, morajo biti izravnalni ukrepi, prvič, prilagojeni, zato da omejijo negativne učinke dodelitve pomoči za prestrukturiranje na konkurenco in na trgovino (točka 38 Smernic). Drugič, ti ukrepi morajo biti „ustrezni“ v smislu, da ne smejo povzročiti poslabšanja strukture trga (točka 39 Smernic). Tretjič, morajo biti „sorazmerni“ z izkrivljajočimi učinki pomoči. Glede tega se morajo po eni strani nanašati na trg oziroma trge, na katerih bo zadevno podjetje po prestrukturiranju imelo pomemben položaj. Po drugi strani morajo biti ti ukrepi, čeprav se lahko izvedejo pred dodelitvijo pomoči ali po njej, vsekakor sestavni del načrta za prestrukturiranje. Tretjič, ne smejo obsegati zgolj računovodskih odpisov ali opustitve deficitarnih dejavnosti, ker to ne povzroči zmanjšanja zmogljivosti ali prisotnosti zadevnega podjetja na trgu (točka 40 Smernic).

45 Tožeči stranki navajata, da morajo biti izravnalni ukrepi na podlagi točk 38 in 40 v bistvu po eni strani sorazmerni glede na učinek izkrivljanja, ki je posledica pomoči za prestrukturiranje, po drugi strani pa se morajo nanašati na trg ali trge, na katerih bo imelo podjetje po prestrukturiranju pomemben položaj. V zvezi s tem navajata tri glavne očitke. Prvi očitek je, da izravnalni ukrepi, ki jih je Komisija sprejela, niso zadostni glede na pomemben položaj družbe FagorBrandt na trgu. V okviru drugega očitka navajata, da prodaja Brandt Components ne predstavlja ustreznega izravnalnega ukrepa. Tretji očitek je, da petletna ustavitev prodaje hladilnikov, štedilnikov in pomivalnih strojev pod znamko Vedette ni sorazmeren izravnalni ukrep glede na učinke izkrivljanja, ki so posledica zadevne pomoči.

46 Komisija nasprotuje vsem trem očitkom.

47 V tem primeru je treba ugotoviti, da je Komisija, potem ko je v točkah 80 in 81 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla, da zaprtje dveh tovarn družbe FagorBrandt ne pomeni izravnalnih ukrepov, saj gre za opustitev deficitarnih dejavnosti, v točkah 82 in 83 obrazložitve izpodbijane odločbe glede prodaje Brandt Components ugotovila:

„(82) Po drugi strani je marca 2004 podjetje za [2–5] milijonov EUR podružnico Brandt Components (obrat v Neversu) prodalo avstrijski skupini ATB. Zato to ni odpis dolgov […] niti opustitev dejavnosti. Tega ukrepa torej ne izključuje navedena določba iz točke 40 [S]mernic […]. Marca

2004 […] prodana dejavnost je v letu 2003 ustvarila promet v višini [25–45] milijonov EUR – kar je [2–5] % prometa podjetja v letu 2003 – in štela [250–500] zaposlenih – kar je [5–10] % vseh zaposlenih v podjetju. Vključena je bila v zasnovo, razvoj, proizvodnjo in trženje električnih motorjev za pralne stroje. Zaradi te prodaje se je torej zmanjšala prisotnost podjetja na trgu sestavnih delov za pralne stroje.

(83) Čeprav se Komisija strinja, da je ta ukrep izravnalen, pa meni, da sam po sebi ne more izravnati škodljivih učinkov zgoraj opisane pomoči. Komisija zlasti ugotavlja, da se s tem ukrepom ne zmanjšuje prisotnost podjetja FagorBrandt na trgu bele tehnike […], to je na največjem trgu, na katerem bo podjetje FagorBrandt še naprej prisotno."

48 Opomba na strani 32 izpodbijane odločbe, na katero je napoteno v točki 83 obrazložitve te odločbe, je navedeno:

„Francoski organi navajajo, da bi dejavnost podružnice Brandt Components podjetju pomagala izkoristiti močno vključevanje proizvodnje vrhunskih pralnih strojev, ki je že vseskozi eden od stebrov skupine FagorBrandt. Po navedbah francoskih organov je ta vrsta vključevanja še zlasti primerna za inovativne proizvode ali proizvode, ki zahtevajo posebno znanje, izvajajo pa jo glavni akterji v sektorju (na primer BSH ali Miele). Vendar Komisija ugotavlja, da francoski organi razen zgornjih trditev niso navedli nobenih drugih elementov, na podlagi katerih bi lahko nesporno ugotovila – še manj pa ta učinek količinsko opredelila – da bo prodaja podružnice Brandt Components zmanjšala možnosti podjetja FagorBrandt za razvoj konkurenčnih pralnih strojev in tako zmanjšala njegovo prisotnost na trgu pralnih strojev. Komisija tako ne more ugotoviti, da prodaja podružnice Brandt Components dejansko vpliva na trg bele tehnike."

49 Po eni strani je torej iz točk 82 in 83 obrazložitve izpodbijane odločbe ter iz opombe na strani 32 razvidno, da je Komisija ocenila, da je mogoče prodajo Brandt Components opredeliti za izravnalni ukrep, ker ne gre zgolj za „odpis dolgov" niti za „opustitev dejavnosti" in ker je „zmanjšala prisotnost podjetja na trgu sestavnih delov pralnih strojev". Hkrati pa po drugi strani Komisija meni, da ta izravnalni ukrep ne zmanjšuje prisotnosti družbe FagorBrandt na njenem glavnem trgu, in sicer trgu bele tehnike, zaradi česar je omenjeni ukrep sam po sebi nezadosten za omejitev izkrivljanja konkurence, ki je posledica dodelitve zadevne pomoči.

50 Glede na ugotovitve v točkah od 47 do 49 zgoraj Splošno sodišče ocenjuje, da je primerno najprej obravnavati drugi očitek tožečih strank, in sicer, da je Komisija napačno menila, da prodaja Brandt Components predstavlja ustrezen izravnalni ukrep.

51 Prvič, ni sporno, da je bila Brandt Components prodana marca 2004 in da je Francoska republika Komisiji priglasila zadevno pomoč 6. avgusta 2007, skoraj tri leta in pol po tej prodaji. V zvezi s tem je torej mogoče poudariti, da čeprav je Francoska republika, kot navaja Komisija, menila, da je prodaja Brandt Components sestavni del načrta prestrukturiranja, ki ga je priglasila Komisiji, pa ta ukrep glede na to, da je bil sprejet marca 2004, kakor navajata tožeči stranki, ni imel za cilj in ni mogel imeti za posledico zmanjšanja izkrivljanja konkurence, ki bi bil posledica dodelitve pomoči, ki jo je v priglasitvi z dne 6. avgusta 2007 predvidela Francoska republika.

52 V zvezi s tem je treba kot neutemeljeno zavrniti trditev Komisije, ki jo podpira družba FagorBrandt, da iz zgoraj v točki 37 navedene sodbe Corsica Ferries France proti Komisiji (točka 225) izhaja, da je mogoče izravnalni ukrep sprejeti pred izvajanjem načrta prestrukturiranja. Kot pravilno ugotavljata tožeči stranki, je namreč Splošno sodišče, čeprav je v tej sodbi presodilo, da je bilo mogoče izravnalni ukrep sprejeti pred izvajanjem načrta prestrukturiranja, upoštevalo specifične okoliščine, in sicer, da je bil zadevni ukrep sprejet skoraj en mesec pred sprejetjem tega načrta prestrukturiranja in da je bil izveden skoraj en mesec po tem, ko je bil načrt prestrukturiranja priglašen Komisiji. Okoliščine

v zadevi, v kateri je bila izrečena ta sodba, torej niso primerljive z okoliščinami v tej zadevi, v kateri je bila Brandt Components prodana skoraj tri leta in pol pred priglasitvijo pomoči za prestrukturiranje in načrta prestrukturiranja Komisiji.

53 Drugič, ni prerekano, da je bil učinek prodaje Brandt Components, kot navaja Komisija v točki 82 obrazložitve izpodbijane odločbe, zmanjšanje prisotnosti družbe FagorBrandt na trgu sestavnih delov za pralne stroje, vendar je treba po drugi strani poudariti, da nobena stranka v upravnem postopku ali v postopku pred Splošnim sodiščem ni trdila ali dokazala, da bi bila posledica te prodaje vsaj minimalno zmanjšanje neugodnih učinkov zadevne pomoči za konkurenco na glavnem trgu, na katerem je prisotna družba FagorBrandt. Nasprotno pa je, kot izrecno izhaja iz besedila točke 83 obrazložitve in opombe na strani 32 izpodbijane odločbe (glej točki 47 in 48 zgoraj), Komisija izključila, da bi prodaja Brandt Components imela „dejanski vpliv“ na trg pralnih strojev, ki je del sektorja bele tehnike, ki je po navedbah Komisije „glavni trg“, na katerem je prisotna družba FagorBrandt.

54 Tretjič, v nasprotju s tem, kar je Komisija ugotovila v točki 82 obrazložitve sporne odločbe, dejstvo, da pri prodaji Brandt Components ni šlo zgolj za odpis dolgov ali za opustitev dejavnosti, ne pomeni nujno, da gre za izravnalni ukrep, ki lahko zmanjša negativne učinke na konkurenco, ki so posledica dodelitve zadevne pomoči. Ker namreč, kot je ugotovljeno v točkah 52 in 53 zgoraj, cilj tega ukrepa in v nobenem primeru posledica tega ukrepa ni bilo zmanjšanje negativnih učinkov dodelitve zadevne pomoči na trgovino in konkurenco, tega ukrepa ni mogla veljavno opredeliti za izravnalni ukrep.

55 Glede na preudarke iz točk od 51 do 54 zgoraj je treba ugotoviti, da je Komisija storila očitno napako pri presoji z ugotovitvijo v točki 83 obrazložitve izpodbijane odločbe, da je prodaja Brandt Components predstavljala izravnalni ukrep v smislu točk od 38 do 40 Smernic. Zato je treba obravnavati posledice te napake za utemeljenost analize Komisije, v skladu s katero so izravnalni ukrepi, ki so bili v tem primeru sprejeti, omogočili zmanjšanje negativnih učinkov, ki so posledica dodelitve zadevne pomoči, na konkurenco.

56 Najprej je treba izpostaviti ugotovitve Komisije v točki 94 obrazložitve izpodbijane odločbe:

„Izravnalni ukrepi zajemajo petletno ustavitev trženja nekaterih proizvodov (kuhalnih aparatov, hladilne tehnike in pomivalnih strojev) blagovne znamke Vedette […] in prodajo podružnice Brandt Components. Gre za dejansko (to je nezanemarljivo), vendar omejeno zmanjšanje prisotnosti [družbe FagorBrandt] na trgu. To zmanjšanje je torej sorazmerno z obsegom izkrivljanja konkurence in trgovine, kot je bilo analizirano zgoraj.“

57 Komisija svojo analizo glede tega vprašanja sklene v točki 95 obrazložitve izpodbijane odločbe z navedbo:

„Zato Komisija meni, da se s temi [izravnalnimi] ukrepi lahko prepreči čezmerno izkrivljanje konkurence v smislu [točk] od 38 do 40 [S]mernic […].“

58 Glede na prej navedeno je treba ugotoviti, da je ob tem, da kot je bilo navedeno v točki 53 zgoraj, prodaja Brandt Components ni imela nobenega dejanskega vpliva na glavnem trgu, na katerem je prisotna družba FagorBrandt, ugotovitev Komisije, da v bistvu ta izravnalni ukrep in ukrep petletne ustavitve trženja določenih proizvodov pod znamko Vedette skupaj omogočata sorazmerno zmanjšanje negativnih učinkov na konkurenco, ki so posledica dodelitve zadevne pomoči nujno, napačna. Po eni strani je treba glede tega poudariti, da Komisija v izpodbijani odločbi ali pred Splošnim sodiščem ni niti obravnavala niti dokazala, da je bilo sprejetje tega izravnalnega ukrepa samo po sebi zadostno za sorazmerno zmanjšanje negativnih učinkov dodelitve zadevne pomoči na konkurenco v skladu z zahtevami iz točk od 38 do 40 Smernic. Po drugi strani pa Splošno sodišče v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 42 zgoraj, nikakor ne sme nadomestiti Komisije s tem, da bi obravnavalo vprašanje,

ali bi ta ukrep sam po sebi zadoščal za omejitev negativnih učinkov, ki so posledica dodelitve zadevne pomoči, na konkurenco, in prišlo do ugotovitev, do katerih bi morala v okviru te obravnave priti Komisija.

59 V teh okoliščinah, in ne da bi bilo treba odločiti o prvem in tretjem očitku iz sedmega dela prvega tožbenega razloga, je treba sprejeti drugi očitek iz tega dela prvega tožbenega razloga, kot ga navajata tožeči stranki, in šteti, da prodaja Brandt Components ne predstavlja ustreznega izravnalnega ukrepa.

60 Brez poseganja v prejšnjo ugotovitev Splošno sodišče ocenjuje za ustrezno, da dodatno obravnava tudi tretji del prvega tožbenega razloga tožečih strank.

Tretji del prvega tožbenega razloga: neupoštevanje prejšnjih pomoči, ki so bile dodeljene in niso bile izterjane

61 V okviru tretjega dela prvega tožbenega razloga tožeči stranki navajata dva glavna očitka, ki se nanašata na kršitev točke 23 Smernic, kot jo je uporabila Komisija s sklicevanjem na zgoraj v točki 10 navedeno sodbo Deggendorf. Navajata, da Komisija ni preučila kumulativnega učinka zadevne pomoči, prvič, s pomočjo iz naslova člena 44f, in drugič, z nezdružljivo italijansko pomočjo, saj ti pomoči še nista bili izterjani.

62 Komisija tema očitkoma nasprotuje.

63 Splošno sodišče bo najprej obravnavalo drugi očitek tožečih strank, da Komisija ni upoštevala kumulativnega učinka zadevne pomoči in nezdružljive italijanske pomoči.

64 Najprej je treba opozoriti, da je Sodišče v zgoraj v točki 10 navedeni sodbi Deggendorf odločilo, da Komisija ni prekoračila diskrecijske pravice, ki jo ima, kadar glede načrta državne pomoči, ki jo namerava država članica dodeliti nekemu podjetju, sprejme odločitev, s katero razglasi to pomoč za združljivo s skupnim trgom, vendar s pridržkom predhodnega vračila neke starejše nezakonite pomoči s strani podjetja, in sicer zaradi kumulativnega učinka zadevnih pomoči (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 8. septembra 2009 v zadevi AceaElectrabel proti Komisiji, T-303/05, neobjavljena v ZOdl., točka 166 in navedena sodna praksa).

65 Dalje, treba je opozoriti, da je v točki 23 Smernic, v kateri se Komisija v opombi 14 sklicuje na zgoraj v točki 10 navedeno sodbo Deggendorf, navedeno:

„Če je bila podjetju v težavah predhodno dodeljena nezakonita pomoč, glede katere je Komisija sprejela negativno odločbo z nalogom za povračilo, in če takšno povračilo ni bilo opravljeno, v skladu s členom 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES], bo ocena kakršne koli pomoči za reševanje ali prestrukturiranje za isto podjetje upoštevala najprej kumulativni učinek stare pomoči in nove pomoči in nato dejstvo, da stara pomoč ni bila povrnjena […].“

66 Po eni strani je torej iz zgoraj v točki 10 navedene sodbe Deggendorf in točke 23 Smernic razvidno, da Komisija v okviru preizkusa združljivosti pomoči za prestrukturiranje s skupnim trgom načeloma mora analizirati kumulativni učinek te pomoči in morebitnih prejšnjih pomoči, ki niso bile izterjane. Tak preizkus upravičuje dejstvo, da ima prednost, ki je posledica dodelitve prejšnjih nezdružljivih pomoči, ki še niso bile vrnjene, še vedno učinke na konkurenco.

67 Po drugi strani pa Komisija, kadar dodelitev načrtovane pomoči pogoji s predhodnim vračilom ene ali več prejšnjih pomoči, ni dolžna preizkusiti kumulativnega učinka teh pomoči na konkurenco. Tako pogojevanje omogoča, da se prepreči, da bi se prednost, ki jo daje načrtovana pomoč, kumulirala s prednostjo, ki so jo dale prejšnje pomoči, saj so negativni učinki na konkurenco, ki so posledica

prejšnjih pomoči, odpravljeni z vračilom njihovega zneska z obrestmi. V skladu s sodno prakso namreč izterjava pomoči z obrestmi omogoča odpravo neupravičene prednosti, ki jo predstavlja neplačilo obresti, ki bi jih upravičenec plačal za zadevni znesek v okviru pomoči, združljive s skupnim trgom, če bi si moral ta znesek izposoditi na trgu med čakanjem na odločbo Komisije, in izboljšanje njegovega konkurenčnega položaja glede na druge subjekte na trgu med trajanjem nezakonitosti (sodba Sodišča z dne 12. februarja 2008 v zadevi CELF in ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, ZOdl., str. I-469, točka 51).

68 V tem primeru je treba poudariti, da je Komisija po ugotovitvi v točki 48 obrazložitve izpodbijane odločbe, da „ni [bilo] razloga […], da ne bi uporabili pristopa iz [sodbe] Deggendorf, to je da se [zadevna pomoč] šteje za združljivo, če se njeno izplačilo odloži do izterjave pomoči na podlagi člena 44f“ v točki 50 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila:

„[…] [S točko] 23 [S]mernic […] se Komisiji nalaga, naj na podlagi proučitve pomoči za prestrukturiranje upošteva […] najprej kumulativni učinek stare pomoči in nove pomoči in nato dejstvo, da stara pomoč ni bila povrnjena. Kot je navedeno v […] opombi [14] v [S]mernicah […], ta določba temelji na […] sodbi Deggendorf. V obravnavanem primeru se je Francija zavezala, da bo pred izplačilom nove pomoči izterjala pomoč na podlagi člena 44f. Komisija mora v tej odločbi v skladu z navedeno sodno prakso [iz sodbe] Deggendorf to zavezo spremeniti v pogoj za združljivost priglašene pomoči. Tako bo [Komisija] zagotovila, da se predhodna pomoč ne kumulira z novo pomočjo in da se predhodna pomoč povrne. Tako pri nadaljnji oceni nove pomoči ne bo več treba upoštevati kumulativnega učinka pomoči niti dejstva, da pomoč še ni bila povrnjena.“

69 V tem okviru je treba zlasti glede nezdružljive italijanske pomoči poudariti, da ni sporno, da je italijanska hčerinska družba FagorBrandt, kot je v bistvu razvidno iz točke 61 obrazložitve izpodbijane odločbe, ob sprejetju odločbe dolgovala vračilo dela te pomoči v znesku, nižjem od milijona EUR.

70 Drugič, treba je ugotoviti, da Komisija, kot je razvidno iz točke 50 obrazložitve izpodbijane odločbe, ki je povzeta v točki 68 zgoraj, drugače kot pomoč iz naslova člena 44f v izpodbijani odločbi dodelitve zadevne pomoči ni pogojila s predhodnim vračilom nezdružljive italijanske pomoči. Poleg tega je iz izpodbijane odločbe razvidno, da Komisija ni upoštevala kumulativnega učinka te prednosti in prednosti, ki je posledica dodelitve zadevne pomoči, na konkurenco. V okviru naslova „6.6 Preprečevanje čezmernega izkrivljanja konkurence“ izpodbijane odločbe in zlasti v točki 76 obrazložitve te odločbe Komisija ni opravila drugega preizkusa kot preizkus dejavnikov, ki „[so] omej[evali]ujejo negativne posledice […] izkrivljanja konkurence“, ki je posledica dodelitve zgolj zadevne pomoči. Poleg tega je treba poudariti, da so izravnalni ukrepi, s katerimi je pogojila združljivost zadevne pomoči s skupnim trgom, kot je razvidno iz točke 94 obrazložitve izpodbijane odločbe, povezani z izkrivljanjem konkurence, ki je posledica dodelitve zgolj zadevne pomoči, pri čemer kumulativni učinek te pomoči in nezdružljive italijanske pomoči ni bil upoštevan.

71 Ker Komisija dodelitve zadevne pomoči ni pogojila z vračilom nezdružljive italijanske pomoči, bi torej nujno morala analizirati kumulativni učinek teh dveh pomoči, česar pa v tem primeru ni storila. Ta ugotovitev je pravilna, tudi če je – kot je Komisija v bistvu ugotovila v točki 31 obrazložitve odločitve o sprožitvi postopka ter skupaj s Francosko republiko in družbo FagorBrandt navajala na obravnavi – treba šteti, da Komisija na podlagi zgoraj v točki 10 navedene sodbe Deggendorf ni smela pogojiti dodelitve zadevne pomoči s strani Francoske republike s predhodno izterjavo nezdružljive italijanske pomoči s strani Italijanske republike.

72 Glede na prej navedeno je treba ugotoviti, da je Komisija storila očitno napako pri presoji v okviru preizkusa izkrivljanja konkurence, ki ga je opravila v tem primeru.

73 Trditve Komisije, družbe FagorBrandt in Francoske republike glede tega te ugotovitve ne izpodbijejo.

74 Prvič, trditev, ki jo je Komisija podala v svojih pisanjih in v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi, in sicer, da je analizirala vpliv vračila zadevnega zneska na možnost uspeha prestrukturiranja, je treba zavrniti kot brezpredmetno. Dejstvo, da je Komisija v točki 61 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da po mnenju francoskih organov vračilo omenjene pomoči ne bi smelo „imeti vpliva na finančno stanje skupine“, je ločeno od preizkusa, ki bi ga Komisija poleg tega morala opraviti glede kumulativnega učinka zadevnih dveh pomoči na konkurenco in na izravnalne ukrepe, ki bi jih bilo zato treba sprejeti, in na ta preizkus ne vpliva.

75 Drugič, navedba Komisija v njenih pisanjih, da je bil „dejanski ekonomski vpliv [nezdružljive italijanske pomoči] minimalen“ ne more upravičiti neupoštevanja kumulativnega učinka zadevne pomoči in nezdružljive italijanske pomoči.

76 Čeprav ima Komisija, kot je razvidno iz sodne prakse, navedene v točki 37 zgoraj, v okviru preizkusa združljivosti pomoči za prestrukturiranje s skupnim trgom široko diskrecijsko pravico, pa dejstvo, da je preostali znesek prejšnje pomoči, ki ga je treba vrniti, sorazmerno nepomemben glede na načrtovano pomoč, ne more biti razlog za to, da v skladu z zgoraj v točki 10 navedeno sodbo Deggendorf ne opravi analize kumulativnega učinka teh dveh pomoči na konkurenco. V zvezi s tem je treba opozoriti, da Splošno sodišče v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 42 zgoraj, ne opravi take analize in ne pride do ugotovitev, do katerih bi na podlagi nje morala priti Komisija.

77 Zato je treba drugi očitek v okviru tretjega dela prvega tožbenega razloga sprejeti, ne da bi bilo treba obravnavati prvi očitek iz tega dela tožbenega razloga.

78 Zato je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično, ne da bi bilo treba odločiti o preostalih šestih delih prvega tožbenega razloga niti o drugem tožbenem razlogu, zlasti njegovem prvem delu, ki se nanaša na neobstoj obrazložitve izpodbijane odločbe glede obstoja strukturnih presežnih zmogljivosti na trgu (glej točko 33 zgoraj).

Predlogi za sprejetje ukrepov procesnega vodstva

79 Kot je bilo navedeno v točkah 17 in 19 zgoraj, sta tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagali, naj Komisiji, ki je temu nasprotovala, v okviru ukrepov procesnega vodstva odredi predložitev nekaterih dokumentov ali kategorij dokumentov.

80 Ker pa je treba, kot je bilo ugotovljeno v točki 78 zgoraj, izpodbijano odločbo razglasiti za nično, ne da bi bilo treba obravnavati utemeljenost predlogov tožečih strank za sprejetje ukrepov procesnega vodstva, o teh predlogih ni treba odločiti, saj je njihov predmet odpadel.

Stroški

81 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega na podlagi člena 87(4), prvi in tretji pododstavek, tega poslovnika države članice in institucije, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške, Splošno sodišče pa lahko še odredi, da intervenienti, razen držav članic, držav pogodbenic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP), institucij in Nadzornega organa Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), nosijo svoje stroške.

82 Komisija ni uspela, zato v skladu s predlogi tožečih strank poleg svojih stroškov nosi stroške, ki sta jih priglasili tožeči stranki.

83 Francoska republika in družba FagorBrandt, ki nista vložili vlog, nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Odločba Komisije 2009/485/ES z dne 21. oktobra 2008 o državni pomoči C 44/07 (ex N 460/07) ki jo Francija namerava izvajati za podjetje FagorBrandt se razglasi za nično.**

2. **Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasili družbi Electrolux AB in Whirlpool Europe BV.**

3. **Francoska republika in družba Fagor France SA nosita svoje stroške.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 14. februarja 2012.

Podpisi